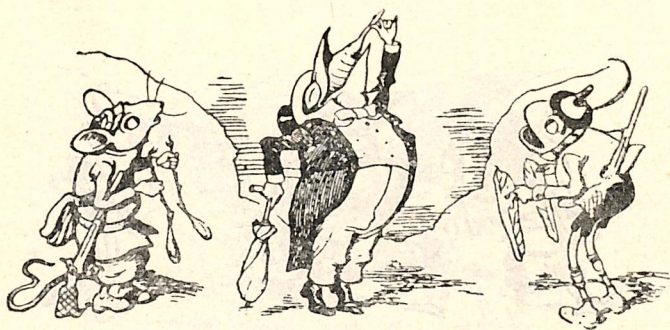
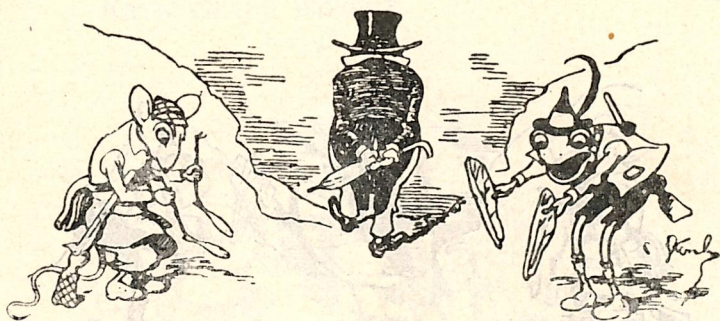

„Щомъ ви падне другъ пжтъ ловъ.
Ще ви се надявамъ, —
Азъ съмъ винаги готовъ, —
Да ви помирявамъ.

И доволенъ той поелъ
Пжтя къмъ гората.
Пифъ замисленъ носъ навелъ,
Пафъ зиналъ устата.